

תת"ע (עכו) 2142-09-23 - מדינת ישראל נ' עבדאללה מח'זומי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 2142-09-23 מדינת ישראל נ' מח'זומי
תיק חיצוני: 10501456445

לפני כבוד השופטת אסתר טפטה גרדי

מדינת ישראל

מאשימה
באמצעות עו"ד
נגד

נאשם באמצעות עו"ד טארק עבדאללה מח'זומי
זועבי
החלטה

1. הונחה לפני בקשה לחזרה מהודאה.
2. נגד הנאשם הוגש כתב אישום בעבירה של אחיזה או שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית.
3. בדיון שהיה קבוע ליום 2.7.24 לא התייצב הנאשם והופיע הסנגור והודה בשמו במיחוס לו בכתב האישום. על בסיס הודאה זו הורשע הנאשם במיחוס לו. בהמשך הדיון עתר הסנגור לחזור בו מההודאה בציינו כי התנהל משא ומתן עם המאשימה וכי במהלך הדיון נודע לו כי זו עותרת לענישה שתכלול פסילה בפועל.

בבקשתו בכתב טען הסנגור לפגם בהתנהלות המאשימה לפיו רק לאחר הסדר הטיעון שהוסכם בין הצדדים ותוך כדי הדיון החליטה המאשימה לטעון לעונש אחר. עוד הוסיף וטען כי עסקינן בדוח המבוסס על מצלמת סטילס, בתמונה לא ניתן לראות את פני הנהג והנאשם מבקש להוכיח חפותו או לבחון הסבת הדוח על שם מי שנהג בפועל.

למאשימה ניתנה הזדמנות למסור עמדתה עד היום, אולם זו לא נמסרה.

מכאן החלטתי, על פי החומר שמונח לפני.

דיון והכרעה

4. הפסיקה התוותה שלוש עילות מרכזיות לחזרה מהודאה - פגם ברצון החופשי, כשל בייצוג ורצון כן

בחשיפת האמת העובדתית. עוד נקבע כי כללים אלה אינם נוקשים וכי רשימת הנימוקים המיוחדים שנידונה בפסיקה אינה סגורה (ראו ע"פ 2005/20 פלוני נ' מדינת ישראל (11.08.2020)) (להלן - עניין פלוני).

בענייננו, טוען הסנגור לעילה השלישית שלפיה הנאשם מבקש לחזור בו מהודאתו לצורך הוכחת חפותו.

עיון בפסיקה מעלה כי העילה השלישית קמה כאשר הנאשם סבור כי טעה בשיקול דעתו אף אם הודייתו ניתנה מרצונו החופשי ורצונו נובע מטעם ענייני ולא מתוך תכסיס פסול. גישה מקלה זו יוחדה בפסיקה למקרים בהם ביקש הנאשם לחזור מהודייתו עד למתן גזר הדין מתוך גישה שעיתוי הבקשה עשוי להעיד על עצם המניע. בעניין פלוני נפסק כי עיתוי הבקשה אינו חזות הכל והמבחן המהותי הוא "מבחן המניע" - האם מדובר ברצון כן של הנאשם לחזור בו מהודאת שווא שמסר או שמא מדובר במהלך שנועד לגרוף תועלת משפטית.

5. בענייננו, אני סבורה כי לא מתקיימים "הנימוקים המיוחדים" בעטים יש להתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו.

כמצוין בפרוטוקול הדיון, הסנגור מסר בראשית הדיון כי הקריא והסביר לנאשם את כתב האישום וכי הנאשם מודה בעובדות המפורטות בו. על בסיס האמור הורשע הנאשם במיוחס לו. הנאשם בחר שלא להופיע לדיון ולהיות מיוצג בו על ידי סנגורו. בנסיבות אלה, יש לראות בהודאה שמסר כהודאה שנמסרה מרצונו.

בהמשך הדיון, משהתברר לסנגור כי המאשימה עותרת להסדר שיכלול פסילה בפועל, ביקש הסנגור לחזור בו מההודאה. קרי, בקשת הסנגור לחזרה מהודאה הועלתה רק לאחר שהמאשימה שינתה, לטענתו, עמדתה לעונש. אציין בהקשר זה כי הנאשם לא הופיע לדיון ולא טען כי בכוונתו להוכיח כי לא נהג ברכב באירוע.

בנסיבות אלה התרשמתי כי בקשת הנאשם לחזור בו מהודאתו נובעת משיקול טקטי, נוכח חשש מהענישה לה תעתור המאשימה, ולא מתוך רצון כנה של הנאשם להוכחת חפותו.

בהינתן האמור אני סבורה שלא הוכחו נימוקים מיוחדים בעטים יש להתיר חזרה מהודאה.

לפיכך, הבקשה נדחית.

הדיון נקבע לטיעונים לעונש ליום 15.9.24 בשעה 10:00.

המזכירות תמציא ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"ז תמוז תשפ"ד, 23 יולי 2024, בהעדר

הצדדים.

עמוד 2

